

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 302

Říjen 1980

Dr. Mikuláš Ferjenčík:

28. OKTOBER 1980

Šest'desiat'dva rokov nás delí od založenia Československej republiky, zrodenej počas prvej svetovej vojny, dňa 28. októbra 1918.

Úvod k ústave tejto republiky vystihuje želanie a prestavu ľudu československého, ako tento štát mal vyzerat'. Hovorí sa v ňom, že nový štát túži po upevnení svojej jednoty, po zavedení vlády spravodlivosti, po zaistení pokojného rozvoja zeme, po prispení k obecnému blahu všetkých občanov štátu a po zaistení požehnania slobody budúcim pokoleniam. Túžime, hovorí sa v ňom ďalej, "zaujať svoje miesto v rodine národov, ako kultúrne rozvinutý, mierumilovný a demokratický člen".

Nebola to ľahká úloha po stáročnej porobe, na rumoviskách rakúsko-uherského mocnárstva budovať a rozvíjať život a uskutočniť súlad jeho početných národnostných zložiek.

Na začiatku XX. storočia, po 300, pot'ažne tisícoročnej neslobode, zúfalstvo a beznádejnosť dosiahla vrcholu, najmä v našom slovenskom národnom živote. Hlas národa žiadajúci právo a slobodu, ktorý v dobe všeobecného národného prebudenia po rokoch 1848-49 nadobudol sebadoveru, nielen že nebol Budapešťou a Viedňou vypočutý, ale naopak vyvolal nové perzekúcie, nové zavieranie a žalárovanie slovenských vlastencov a po vyrovnaní medzi Rakúskom a Uhorskom roku 1878 útlak na poli politickom, kultúrnom, sociálnom a hospodárskom dosiahol nesnesiteľných rozmerov. Ubitý, ožobračený a zotročený národ márne hl'adal pomoc pred zánikom u cára a slovanského Ruska, jediný kto nám Slovákom rozumel v tejto krušnej dobe a sdielal s nami trpký náš osud, bol bratský národ český. Kultúrne a osobné styky medzi Čechmi a Slovákmí posobili povzbudivo a udržovali vieru a nádej medzi slovenskými vlastencami, že sa Slováci v úzkej spolupráci s národom českým napokon zachránia pred zánikom a úplným odnárodnením. Nebolo to len príbuzenstvo krve a reči, spoločné politické a duchovné tradície pochádzajúce ešte z dob Ríše veľkomoravskej, ale aj (súčasne) totožné záujmy. A tak ešte pred vojnou došlo k úzkej spolupráci vlastencov slovenských s vlastencami českými, ktorá po čas prvej svetovej vojny nielen sa rozšírila a prehl'bila doma, ale preniesla sa i za hranice, kde už rok 1914 nachodí Čechov a Slovákov svorne bok po boku v prvých jednotkách československých v Rusku a vo Francúzsku. Utvorenie Československej národnej rady v Paríži pod vedením Masaryka, Štefánika a Beneša bolo len logickým dosledkom tejto národnej spolupráce.

Ale ani po čas vojny nebola situácia na naše národné oslobodenie tak jednoznačne priaznivá. Bolo treba dokazovať, presvedčovať a bojovať na strane spojenců, ktorí si nevedeli predstaviť Európu bez Rakúsko-Uherska, ako aj o tom, že sme pripravení a zrelí, abysme si viedli a spravovali naše veci samostatne. Za týmto prvým odbojom stál jednotný národ doma a vcelku jednotný exil v čele s kompetentným a uznávaným vodcom a jeho spolupracovníkmi, ktorí svojou neúnavnou prácou, informovanosťou a nadšením vzbudili rešpekt západ-

ných spojencov, ktorí v našom exile našli platných a oddaných spojencov, práve tak ako v našich légiách nadšených vojakov, ktorých hlavne ku konci vojny, potrebovali. Ušlachtilé názory prezidenta Wilsona boli veľkou podporou našich československých oslobodzovacích snáh. Tieto boli korunované veľkým úspechom dňa 10. júna 1918, kedy oslobodenie Čechov a Slovákov bolo vtelené do úmluvy dohodových štátov ako jeden z cieľov bojujúcich mocností. Po tejto historickej udalosti sa už ostatné valili ako horský príval. Dňa 29. júna 1918 uznalo Francúzsko Československú národnú radu v Paríži za riadnu vládu budúceho štátu československého. Dňa 9. augusta 1918 uznala Veľká Británia Čechoslovákov za spojenecký národ a 1. októbra 1918 bolo priznané právo Československé národné rade menovať jej diplomatických zástupcov u anglickej vlády. Podobné uznanie sa dostalo Československej národnej rade od Spojených štátov amerických dňa 3. septembra 1918, od Japonska 9. septembra a od Talianska 24. októbra 1918. Oslobodzovacie úsilie vyvrcholilo proklamáciou československej samostatnosti dňa 28. októbra 1918 Tomášom Masarykom vo Washingtone, D.C.

Spolupráca a jednota v odboji s Čechmi nás Slovákov zachránila pred zánikom, lebo bez Čechov nemohlo byť Československej republiky a bez republiky boli sme my Slováci odsúdení zahynúť. Tak to chápali a videli aj reprezentanti slovenského národa, shromáždení v Turčianskon Sv. Martine, kde vydali dňa 30. októbra 1918 bez bližších znalostí toho, čo sa stalo dva dni predtým v Prahe a vo Washingtone, významnú a pamatnú "Deklaráciu slovenského národa", v ktorej sa jednoznačne hlásili k československému štátu a československému národu.

Po krútnave vojny čakal na naše národy doma ťažký úkol - postaviť z trosiek rakúsko-uherského štátu s dedictvom 4 miliard korún vojnových reparácií, ktoré na nás pripadli a s početnou 3 miliónovou menšinou nemeckej a pól miliónovou maďarskej národnosti nový vlastný a št'astný domov. Bolo treba vyhrnúť rukávy, vziať rozum do hrsti a užiť aj pesti, keď toho bolo treba.

Uplatňovať mechanizmus parlamentnej demokracie národnej v západnej časti štátu, tj. v Čechách a na Morave; stravovať a tlmieť revolučné a radikálne vlny, ktoré sa začali prejavovať v posledných mesiacoch roku 1918 a začiatkom roku 1919, nenarazilo na väčšie ťažkosti. Iná bola však situácia na Slovensku a Podkarpatsku. Mnohé demokratické zákony a vymoženosti nového štátu sa tu vobec neuvádzali do života. Snaha Budapešti udržať Slovensko za každú cenu, vyvolala tu mimoriadny stav. Boje o Slovensko s maďarskými jednotkami trvali mesiace a vyvrcholili v roku 1919 po vyhlásení maďarskej komunistickej republiky v československo-maďarský konflikt. Tieto boje ešte viacej rozvrátili vojnu podlomené hospodárstvo a zásobovanie Slovenska, k čemu sa ešte pripojila zámerná sabotáž zmaďarizovaných, pre štát životne

VĚSTNÍK

October 1980

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$2.00 a year - Outside U.S.A. \$3.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

VĚSTNÍK

Říjen 1980

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$2.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$3.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon:

656-1117

doležitých složek společnosti - železničiarov, poštarov, úradníkov štátnej zprávy. Tisíce ich utekalo pred československým vojskom na juh, zbytok sa síce čiastočne a formálne prizposobil, ale neprestal počúvať príkazy z Budapešti. Odpor zmad'arizovanej inteligencie a štátneho aparátu, ako aj nedostatok slovenských kádrov, prinútili vládu presunúť na Slovensko značný počet nielen českých vojakov, četníkov, ale aj železničiarov, poštarov, učiteľov, colníkov, úradníkov apod., čo pozdejšie značne skomplikovalo vzťahy českého a slovenského národa.

Po určení a zaistení hraníc mierovou zmlouvou uzavrenou s Rakúskom v St. Germain 10. septembra 1919 a v Trianone s Mad'arskom dňa 4. júna 1920, vstúpilo Československo do nového života a v ňom Slovensko do takového rozmachu, na aký snad ani niet príkladu v dejinách iných národov. Politické zlúčenie Čechov a Slovákov, dvadsať rokov slobodného štátu, bolo triumfálnou cestou z mŕtvoly k novému životu. V Československej republike bola národná samobytnosť nás Slovákov plne zaistená na poli kultúrnom, poľnohospodárskom, politickom a v každom inom obore. Slnko slobody prerodilo našu zem, náš národ. Slovenčina bola zachránena. Jozef Országh, krajský prezident Slovenska, ve svojom prejave v Luhačoviciach dňa 11. júla 1936 hovorí: "Jásame, lebo slovenčina bola zachránena. Nie zachránená, ale na víťaznom postupe. Takmer 500.000 školských detí je zárukou našej budúcnosti. 22 tisíc stredoškôľakov na 55 gymnáziach je protejškom k tým 350 rodinám predvojnových inteligentov Slovákov z dvomiliónového národa. Kultivovaná reč nášeho národa zasiahla kraje, ktoré už len etnografia považovala za slovenské. Od Popradu na východ nebolo už ani tých najmenších slovenských centier. Mad'arský režim podporoval miestny dialekt s mad'arským pravopisom a mad'arizmy. Ale štátny prevrat nezvýšil len vzdelanostnú úroveň nášho človeka, jeho životnú mieru, on zasiahol hlboko i do jeho duše. Demokracia spravila z neho občana, ktorý premýšľal o veciach verejných, horlivo prisposobuje sa životu politickom, sebedovome reklamuje si svoje práva. Z nevoľníka stal sa občan. Niet už starého, ubohého Slovenska, ale stávame sa silnou zložkou spoločného štátu, ktorému vd'acíme za všetko, čím sme. Vd'acíme mu, že nás zachránil, vd'acíme mu, že nás zapojil do európskeho myslenia a civilizácie, za to, že povznešol nás z úrovne stáda na úroveň štátu." Tol'ko Jozef Országh vo svojom prejave.

Tomuto rozvoju nebolo však dožičené dost' času. Dvadsať krátkych rokov nestačilo na upevnenie národnej a štátnej jednoty. Nebolo dost' času na zaistenie pokojného rozvoja zeme a slobody budúcim pokoleniam. Hitlerův nástup k moci v Nemecku zvrátil tento rozvoj. Nepriatelé nášeho štátu, naší demokracie - a to nejen z řad Nemců a Mad'arů, ale i z řad našich lidí - dali sa do služeb nacizmu a Hitlera. "Přišel Mnichov a po něm 15. března 1939 s protektorátem a Slovenským státem. Hrozilo nám opět totální a nemilosrdné vyhubení podle Hitlerových plánů. Výsledek druhé světové války zmařil jeho záměry, ale druhý slavný 28. říjen 1918 se již neopakoval. Namísto něj přišel únor 1948. Stali jsme se obětí sovětské expanze. Naše československá vlast je od této doby v područí Sovětů a jejich českých a

slovenských komunistických pomahačů, kteří se nikdy k národu, s kterým žili, nehlásili. Pro nás není rozdílu mezi Hitlerovou okupací a okupací nynější, sovětskou. Také pro nás není žádného uvolnění, žádná détente a žádné smíření. Pokud národ doma trpí pod jhem komunismu a vlast je zotročena, boj trvá a bude trvat, pokud národ a jednotlivec bude toužit po svobodě a pravdě. Věříme, že skončil jen jeden zápas denní, než navěky se slunce nezatmělo. Věříme s Karlem Havlíčkem Borovským, že "se neztratíme ve všeobecném kvašení národů. Není však hoden jména velkých předků, kdo se nyní spokojí nečestným podílem. Chtějme jen zas být důstojným národem a upřímná vůle naše brzy se promění ve skutek."

"28. říjen"

Krajský výbor v Clevelandu připravil letošní oslavu na sobotu 25. října v České národní síni na Broadway. Po společenské hodině byla podána večeře v hlavním sále.

V kulturní části programu české hudby a zpěvu vystoupil Strongsville High School orchestr za řízení Kenneth Mehalko, který předvedl hudbu Antonína Dvořáka. Vyvrcholením večera byly výňatky z opery Prodaná nevěsta od Bedřicha Smetany. Účinkovali Noriko Fujii, soprán, Mark Bitikofer, tenor, Michael McMurray, bas a Karel Paukert, klavír. Vybral a nastudoval prof. Paukert.

Svou účast slavnostního řečníka přislíbil starosta města Clevelandu p. George Voinovich.

V pozvánce připomínají pořadatelé: "Ještě dodáváme, že trvalým posláním Krajského výboru je boj proti komunismu, pomoc jeho obětem, informování světové veřejnosti o smutném osudu Československa a jeho lidu a pěstování čs. kulturních tradic."

"Za svobodné Československo"

V časopise odbočky T. G. Masaryk v Los Angeles byl oznámen program k 28. říjnu, který oslaví ČSNRA společně se Společností pro vědy a umění ve spolupráci s americkým Sokolem a Pasadenskou besedou v neděli 26. října v sokolovně, 500 North Western Ave. V rámci oslavy bude vzpomenu 90. narozenin spisovatele Karla Čapka. Promluví: Dr. Karel Steinbach z New Yorku, osobní přítel Čapků; prof. Michael Heim z UCLA, university v Los Angeles, o vlivu Čapkova díla na americkou kulturu; spisovatel Jan Beneš, Naval Academy v Monterey, o vlivu Karla Čapka na současnou mladou generaci.

Na oslavu 28. října se připravuje odbočka v Portland, Ore. Program předvede br. Eduard Ingrid se synem a br. Jiřím Špánkem. Koná se večer 25. října.

Odbočka Washington, D.C.

Oslava 28. října 1980

Washingtonské organizace si připomenou 62. výročí založení Československé republiky v sobotu 25. října 1980 v 8 hod. večer v K Chapel, American University. Bude předvedeno dramatické

pásmo "A to co neumírá . . ." - Toto pásmo o 62 leté historii Československa je výrazem touhy Čechů a Slováků po svobodě a nezávislosti. Synchronní projekce na tři promítací plátna umožní divákovi, aby během dvou hodin viděl domácí i zahraniční vůdce odboje, československé legionáře na různých frontách a mírový život českého a slovenského lidu právě tak jako události období Mnichova, nacistické okupace, povstání na Slovensku, pražských barikád, únorového puče a sovětské okupace.

Autentické filmové záběry připomenou pohřeb T.G.M., obsazení Sudet, vyvraždění Lidic, návrat presidenta Beneše a vojenské přehlídky v Praze a v Plzni, sovětské obsazení Prahy a Palachův pohřeb. Účelem pásma je nejen připomenout naši historii za posledních 62 let, ale zdůraznit, že činnost hnutí za lidská práva Charty 77 a současné úsilí mnoha intelektuálů, umělců a prostých lidí doma i v zahraničí svědčí o tom, že touha obou národů po svobodě opravdu nikdy neumírá.

Pásmo připravil a doprovází slovem J. Zástěra. Recitují Vladimíra Williamsová a Věra Rokničová z Chicaga a Vladimír Fleischer, předseda washingtonské odbočky ČSNRA.

Dne 6. listopadu se koná členská schůze ČSNRA v Battery Park Club House, 7908 Glenbrook Rd. a dne 8. prosince valná hromada v knihovně v Bethesdě na Arlington Ave.

Mnoho přátel se sejde na intimní oslavě, kterou pořádá Sokol k počtě ses. Marii Provazníkové, která přiletí 17. října do Washingtonu, aby zde oslavila své 90. narozeniny v Barton House, na rohu 10té a Barton Rd.

Ve washingtonském Zpravodaji je další zajímavá zpráva:

N.Y. Times věnoval 8. září téměř půl stránky rozhovoru s Jiřím Ledererem, který jak známo byl v září vyhoštěn z Československa. Lederer řekl, že "duch 77 je nevyhasitelný". V tom roce byla podepsána Charta.

Lederer byl mimo jiné odsouzen komunisty pro to, že poslal Dr. Drábkovi do Washingtonu paměti Dr. Prokopa Drtiny, které vyjdou v nakladatelství J. Škvoreckého v Torontu. O jejich vydání se kromě několika jednotlivců zasloužily Ústředí ČSNRA v Chicagu, a washingtonské odbočky ČSNRA a SVU.

Výzva do Madridu

Z podnětu Rady svobodného Československa zaslaly československé kulturní, sociální a politické organizace v zahraničí Výzvu vládám zemí, jež se zúčastní konference v Madridu, která bude zahájena 11. listopadu. Na ní se bude zhodnocovat, jak jednotlivé země plní závazky a sliby, k nimž se podpisem Závěrečného aktu zavázaly v roce 1975 v Helsinkách.

Ve výzvě se praví, že "ačkoli Československo ratifikovalo Závěrečný akt helsinské konference a ačkoli se Mezinárodní konvence o občanských, sociálních a kulturních právech staly součástí českoslov. domácího právního řádu, všechny tyto závazky jsou vládou a jejími orgány trvale porušovány a lidská a občanská práva a základní svobody potlačovány." Poukazuje se na pronásledování členů Charty 77, kterou "podepsali muži a ženy různého politického přesvědčení, náboženského vyznání a zaměstnání", a členů Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS) a apeluje "na všechny signatáře Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, aby se na svém zasedání v Madridu zabývali otázkou porušování lidských a občanských práv a základních svobod v Československu . . . Vznášíme tuto výzvu jako představitelé československé tradice i jménem našich bratří a sester v Československu, že plnění závazků a slibů Závěrečného aktu . . . je otázkou mezinárodní a že na jejich plnění a ochraně závisí osud Evropy a naší civilizace."

Do závěrky podepsaly výzvu tyto organizace (abecedně): **Československá národní rada americká**; Československé národní

sdužení v Kanadě; Československý poradní sbor pro Evropu; Československá společnost pro vědy a umění; Československý svaz křesťanských pracovníků ve Švýcarsku; Národní rada žen svobodného Československa; Rada svobodného Československa; Stálá konference slovenských demokratických exulantů; Svaz československých spolků ve Švýcarsku; Ústředí československého sokolstva v zahraničí; Ústředí československých demokratických organizací v Austrálii a na Novém Zélandě. (RSC)

Vladimír Škutina:

Kde máme domov?

Řekneme-li "stará vlast", vybaví se nám ono líbezné území v srdci Evropy, ohraničené Šumavou a Tatrami, značené na mapách jako Československo (bez onoho hanlivého přívěsku "sovětská socialistická republika"). Říkáme stará vlast a neříkáme nová vlast. Vlast je jen jedna. Ale naproti tomu říkáme "nový domov", mluvíme-li o zemi, v níž žijeme. A nemluvíme o starém domově. Doma je člověk tam, kde si pověsí klobouk. Doma je člověk tam, kde se doma cítí.

Ti z Čechů a Slováků, kteří v nedávné době navštívili Husákovu Československou sovětskou socialistickou republiku, byli zaskočeni smutkem, neporozuměním. Byli zklamáni. Snili o setkání s městem, v němž se narodili. Těšili se na lidi, které měli před dvanácti, dvaatřiceti či dvačtyřiceti léty rádi. Dostavila se deziluze. Město dýchalo cizotou. S přáteli si najednou neměli co povědět. A tak se se smutkem ohlédli a řekli: "A jedu domů!" A rozjeli se do nového domova, do země, kde zakořenili a kde se cítí doma. Do města, kde pověsí klobouk a nemusí se bát, že zazvoní Státní bezpečnost.

Těch jeden a půl milionu obyvatel naší planety, žijících vně velké klece a přesto se hrdě hlásících k českému a slovenskému původu, se podobá plodům a listům košatého stromu. Vždycky na 28. října se mi vybavuje vzpomínka z dětství. V Praze poblíž Václavského náměstí stála lípa. V aleji akátů a kaštanů jedna jediná lípa. Vždycky na 28. října ji lidé věnčili. Ta lípa patřila k mému dětství. Na podzim roku 1938 opadalo listí. Když už byla lípa holá, přišli dva chlapíci v černé uniformě městských sadarů a ořezali všechny větve. Zůstal jen kmen s bambulí nahoře jako holokrčka. Jako městský kluk jsem starou belu věděl o zázracích přírody. Bylo mi do breku z té holokrčké lípy. 15. března 1939 vpochoďovali do pražských ulic nacisté. Pár týdnů na to vyrazily na lípě u Václavského náměstí malinké větévky s jedním lístkem. Na jaře roku 1945 tam stála lípa košatější než před šesti léty. Bohatší a krásnější.

Zprávy ze staré vlasti jsou čím dál truchlivější a tísnivější. Rudý car se pokouší udupat zem kolem kmenu staré lípy, aby udušil kořeny. Ořezává větve, aby zničil korunu stromu. Dosud ještě strom rok co rok soustředí svou mízu do kořenů, aby na jaře vyrazil novými ratolestmi. A každé jaro se rudý car rozčiluje nad vitální silou lípy. Kojí se nadějí, že se mu podaří jednoho dne strom definitivně udušit. Netuší však, že spravedlivý vítr roznesl lípové květy po celém světě, semínka zapadla do úrodné a sovětskými hnojivy neznetvořené země a všude, kam paměť stromu dopadne, vyrostly nové lípy. Zakořenily se a každým rokem se jejich kmen pyšní novými a novými ratolestmi.

Po celé zeměkouli se zakořenily lípy a at' dělají mičurinci co mohou a co je jim nařizeno, nepodaří se jim naroubovat na lípu ani duběnku ani bukový bob. A bylo by škoda, kdyby jeden a půl milionu lípových ratolestí chtěl degenerovat na javoru nebo třeba na akátu. Pak by přestal být stromem a zakrnl by někde u plotu jako plevelovité křovisko.

**K 90. narozeninám:
Marie Provazníková - Přední žena
naší doby**

Jan Waldauf

V těchto dnech dožívá se vzácného životního jubilea sestra Marie Provazníková která, jak bylo před několika lety výstižně napsáno, je přední ženou naší doby. I když to bylo napsáno již v exilu, její celoživotní činnost a zásluhy jsou takové, že jí byla již doma, v Československu, a byla by jí tam zejména také v době nynější.

Její život se klene přes historická údobí našich novodobých dějin - první světovou válku a národní osvobození, budování demokratického státu za I. republiky, potupný mnichovský diktát a utrpení národa za nacistické okupace během druhé světové války, snahy o obnovení demokratického zřízení a nezávislosti v poválečných letech 1945-1948, hanebný komunistický puč v únoru 1948 a následující dlouhé, dosud trvající období komunistického temna v naší vlasti a z něho vyplývající činnost v zahraničí.

Pozoruhodné při tom je, že sestra Provazníková nejen tato období prožívala, ale že je také ovlivňovala, že byla vždy v popředí nejušlechtilejších snah našeho národa a že i dnes ještě je její úsilí plně a výkonně zaměřeno na práci ve prospěch svého národa, jemuž dávala a dosud dává všechny své síly, své bohaté vědomosti a zkušenosti, své nevšední schopnosti, své srdce a svou oduševnělou osobnost.

Narodila se jako první dítě manželů Kaloušových a od té doby byla snad již osudem předurčena k prvenství a vůdčí úloze po celý svůj život. Vyrůstala ve skromných poměrech a snad proto také již od mládí vynikala cílevědomostí, silnou pevnou vůlí a velkým smyslem pro zodpovědnost. Její sourozenci, mladší bratr a sestra, o tom ve svých vzpomínkách uvedli: "Jako nejstarší cítila za nás odpovědnost. Jinak šla cílevědomě svou cestou. I když okolnosti v jejím životě způsobily situaci nepříznivou, nerada to přiznávala a uměla si pomoci. Jestliže se však pro něco rozhodla, šla za tím neústupně."

Vystudovala na gymnasiu Minervě a na filosofické fakultě Karlovy university v Praze a stala se profesorkou na dívčím reálném gymnasiu v Praze na Smíchově. Studentky, které smíchovské gymnasium navštěvovaly, dodnes s láskou a vděčností vzpomínají na svou tehdejší profesorku, na "Provaznici", jak jí mezi sebou říkaly. V hodinách tělocviku byla přísná, nic neprominula, ale mimo školu byla studentkám spolehlivou rádkyní i kamarádkou. V době kdy školní výlety, zejména však dívky byly ještě zvláštností, podnikala se svou třídou řadu výletů a zájezdů, také do zahraničí. Od roku 1927 byla členkou zkušební komise pro učitele tělocviku na středních školách a v uznání svých vynikajících znalostí v oboru pedagogiky a tělesné výchovy byla jmenována členkou poradního sboru při ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Když se provdala, uplatnila své moderní výchovatské metody při výchově své dcery Aleny, která se stala všestrannou sportovkyní, vystudovala medicínu a působí nyní jako lékařka. po boku svého manžela, rovněž lékaře, ve Spojených státech; své bohaté životní a výchovatské zkušenosti uplatnila také při výchově svých vnúček, Zuzky, Majdy a Aleny, které také žijí ve Spojených státech.

Jestliže školní výchova byla jejím povoláním, dcera a později vnůčky její láskou, byl náplní jejího života Sokol. Svou činností a významem však vysoce převyšuje rámec čistě sokolský a v tomto smyslu patří proto celému národu.

Svou sokolskou činnost zahájila v Sokole Praha-Karlín, kde byla již v roce 1916 zvolena náčelnicí. V r. 1925 byla již členkou

náčelnictva žen ČOS a od r. 1925 byla členkou předsednictva ČOS. V roce 1931 byla zvolena náčelnicí ČOS a byla také náčelnicí Svazu Slovanského Sokolstva. Za jejího vedení dosáhla činnost ženských složek Sokola vynikajících úspěchů nejen v Československu ale i v cizině. Jako náčelnice ČOS vedla tři slavné všesokolské slety - jubilejní Tyršův slet v r. 1932, X. Slet v roce 1938 a XI. slet 1948.

Ve své sokolské činnosti napsala nesčetnou řadu odborných článků, několik knih, řídila cvičitelské školy, kursy, závody, vedla zájezdy Sokolstva do zahraničí. Za jejího vedení došla družstva ČOS řadu významných vítězů na mezinárodních tělocvičných závodech a na Olympijských hrách.

Její vynikající činnost, její velké znalosti a schopnosti získaly jí také ocenění v zahraničí; byla zvolena členkou ženské komise Mezinárodní tělocvičné federace F.I.G., kde jí bylo posléze svěřeno místo nejvyšší, předsedkyně. V této funkci řídila několik mezinárodních závodů, včetně tělocvičných závodů na Olympijských hrách v Londýně r. 1948.

Své vynikající organizační schopnosti dovedla také uplatnit v dobách nejtěžších zkoušek národa - v r. 1938 ve Výboru ministerstva vnitra pro účast žen v civilní protiletectvé obraně a později, po Mnichovu, ve Výboru pro pomoc uprchlíků z území zabíraných nacisty. Ji zorganizované "Babiččiny komory" při ČOS vykonaly velikou práci na poli sociálním.

Sokolské sestry svou náčelnici milovaly a svou lásku jí projevily také v těžké době nacistické okupace, kdy v den její padesátky zhodnotily její záslužnou práci pro Sokol a národ soukromým spisem "Marie Provazníková, náčelnice ČOS." Po válce pak naplnily ženy sokolské tělocvičny v nebývalém počtu a svou oddanost sestře náčelnici projevily během pohnutých dnů XI. všesokolského sletu 1948, na němž se všem stala symbolem ryziho a svobodného školství. Protože si byla vědoma, že tento slet bude na delší dobu poslední příležitostí připomenout národu i sokolským příslušníkům význam a hodnotu sokolské myšlenky, vydala sestra Provazníková k sletu poselství, nadepsané "Mé sestry!" V něm se nejen se svými sestrami rozloučila, ale vyjádřila také svou neochvějnou víru v stálou platnost myšlenek Tyršových a Fugnerových. Tento skromný letáček chovají dodnes sokolské sestry jako nejcnější památku na poslední sokolský slet ve vlasti a je jim současně i posilou jejich naděje a víry v nové osvobození a tím i obnovení Sokola.

Po komunistickém puči v únoru 1948 a zvláště pak po XI. sletu další sokolská činnost již nebyla možná a sestra Provazníková, která vedla družstvo sokolských žen na Olympijské hry v Londýně r. 1948, se již domů nevrátila. Pokračuje od té doby v sokolské práci v zahraničí, stejně důsledně a neúnavně jako to činila ve vlasti.

Z Anglie odjela do Spojených států, do New Yorku, kde řadu let vyučovala tělocvik na Panzer College. Zahájila ihned sokolskou práci, spolupracovala s bývalým starostou ČOS dr. Hřebíkem při organizování Sokolstva ve svobodném světě a když bylo jejich úsilím vytvořeno Ústředí Československého Sokolstva v zahraničí, byla 13 let jeho místopředslostkou, 12 let náčelnicí, při čemž tuto funkci vykonávala předchozích 7 let bez titulu, a 13 let byla redaktorkou měsíčníku "Československý Sokol v zahraničí". Několik let byla i náčelnicí župy Východní Americké Obce Sokolské a tři roky byla také starostkou Sokola New York. Založila "Sokolský pomocný výbor", který vykonal mnoho záslužné práce na poli sociálním, vedla řadu cvičitelských škol a kursů ve Spojených státech, v Kanadě a v Evropě, kde pomáhala také organizovat letní sokolské tábory evropského Sokolstva, a ve své funkci náčelnice Ústředí vedla dva jeho slety - I. ve Vídni r. 1962 a II. v Montrealu r. 1967.

Své znalosti a zkušenosti pedagogické úspěšně uplatňovala také činností ve Společnosti pro vědy a umění a při vyučování

češtiny - v čs. doplňovací škole a zejména v letních dětských táborech, které vedla řadu let a v nichž se vystřídala velká část dětí krajanů a exulantů z mnoha míst Spojených států i Kanady.

Největší úsilí věnovala vždy výchově cvičitelstva, neboť za své dlouholeté činnosti věděla, že cvičitelské sbory jsou jedinou zárukou budoucnosti Sokola. Na její návrh byl sjezdem Čs. Sokolstva v zahraničí ve Vídni r. 1972 ustaven fond cvičitelských škol a tím zajištěno konání pomahatelských a cvičitelských škol, při čemž první tři cvičitelské školy konané v r. 1974 také vedla - v Engelburgu ve Švýcarsku, ve Vídni a v Mnichově. S nemenší horlivostí střežila a dosud střeží čistotu Tyršovy soustavy i sokolského tělocvičného názvosloví a ještě dnes se dovede až bouřlivě a celou váhou své osobnosti postavit proti každému, kdo by chtěl tento nejcennější Tyršův odkaz narušit anebo ohrožit.

Zasloužila se také podstatně o posilování naděje a víry sokolského bratrstva v obnovu svobody ve vlasti rozhlasovými projevy, jimiž hovořila k domovu v Sokolské hlídce rozhlasu Svobodná Evropa i ve vysílání Hlasu Ameriky.

V dubnu 1979 se po třicetiletém pobytu rozloučila s New Yorkem a odstěhovala se ke své vnučce do města Salem ve státě Oregon aby, jak řekla, odešla do "sokolské pense". Jaká pense to je, dokazuje nejen řada článků, které od té doby napsala, počet příležitostí, na nichž se činně podílela na sokolských a národních podnikcích, ale také skutečnost, že právě dokončuje a připravuje k vydání velké stěžejní odborné dílo "Výklad Tyršovy tělocvičné soustavy" a pracuje pilně na dalším díle, které bude stejně cenné a historicky i obsahově bohaté, na svých pamětech.

Naše přání stálého zdraví a pevné síly jubilantce do mnoha dalších let jsou provázena představou, která v našich nitrech zůstane navždy spojena s jejím jménem a kterou prostě a tím výstižněji vyjádřila před 20 léty za nás všechny Alice Masaryková:

"Milá sestro Provozničková, vidím Tě na velitelském můstku, před Tebou tisíce a tisíce Sokolů v rovných řadách čeká Tvého povelu. Krásný obraz, nezapomenutelná vzpomínka!"

Chicago, Illinois
1. října 1980

Vážené sestře Marii Provozničkové

Vážená, drahá sestro,

u příležitosti Vašeho životního jubilea předsednictvo Československé národní rady americké vyslovuje vřelé uznání Vaší celoživotní činnosti národní, sokolské a vzdělávací, Vaší osobní statečnosti, věrnosti ušlechtilým zásadám, ideálům humanitním.

Prosíme, abyste do dalších let přijala naše přání dobrého zdraví - a přání svěžesti duševní i tělesné v míře, kterou jako Vaši přátelé s radostí u Vás obdivujeme dnes.

Vaši oddaní

Vlasta Vrázová
tajemnice

Dr. Mikuláš Ferjenčík
předseda

Zpráva ze schůze předsednictva

Chicago, 7. října

Schůzi předsedal br. předseda Mikuláš Ferjenčík. Přítomni byli: Ferjenčík, Papánek, Dellín, Desenský, Jakl, Rozbořil, Ženíšek, Brym, Cierný, Mička, Langová, Uhlířová, Vrázová, Halaška, Lát, Chalupa. Omluveni: br. Anton Hřebík, James Krákora, ses. Olga Kovářová.

Do Rady dochází mnoho materiálu o přípravách na madridskou konferenci, z Washingtonu i z Evropy, od výboru CSCE, organizací North American Assembly i jiných, od VONS, prof. Skillings z Kanady, od ses. Faltusové. Tento materiál se dává na stůl k přehlednutí a rozdělení zájemcům.

ČSNRA poděkovala prezidentu Carterovi za jmenování pí. Betky Papáňkové z New Yorku do 30. členné delegace do Madridu. Byla uznána její neobyčejná kvalifikace a celoživotní práce a jsme jí vděční, že jmenování přijala.

Ses. Faltusová, mimo různé korespondence a zásahů u amerických úřadů a organizací atd., zaslala seznam číslovaných dokumentů a dopis od p. Chris Berscia, bulletin, VONS a text dopisu chartistů Polákům v Gdanskú na sekretáře p. Massieho, Committee on European Non-Member Countries; vyměnila si dopisy a materiál se senátorem Roger W. Jepsen, který podal r. 1979 resoluci č. 61 o náboženské persekuci v Sovětském svazu. K resoluci "Peace through Strength" upozornila, že byl přehlédnut pojem o "self-determination of nations". Její námítky byly uznány a zásada o sebe-určení národů byla pojata do resoluce, bod 8.

Není známo, zda Vídeňské svobodné listy přinesly opravu svého článku ze sjezdu ČSNRA. Nedopatřením vyzněla jedna věta zprávy jakoby Rada byla proti "organizování přednáškových turné a pod. (Škutina). Rada dodatečně požádá, aby vídeňským čtenářům byl omyl vysvětlen, poněvadž Radě záleží na tom, aby každému bylo jasno, že stojíme plně za chartisty, za p. Škutinou, jejich mluvčím, a že přísně rozlišujeme návštěvy, tj. jsme nesmlouvavě proti návštěvám at' jednotlivců, či sborů, atd., které jsou schváleny a vyslány čs. vládou.

S p. Vladimírem Škutinou je Rada ve stálém spojení a čtenářům Věstníku oznamujeme, že p. Škutina přislíbil přispívat měsíčně článkem z Evropy.

Ses. Marie Langová předložila zprávu za úřadovnu a finanční zprávu za minulý měsíc, která byla dodatečně schválena.

Přítomným byl předložen návrh na nové nálepky Rady na téma "A Strong USA - Only Hope for Freedom." Návrh byl zkorrigován a zlepšen br. Adolfem Cierným. Předává se tiskárně. V listopadu dostanou členové Rady nálepky se žádostí o finanční příspěvek na činnost Rady.

Předložena kniha o generálu Štefánikovi, autor Ján Juríček, Bratislava, anglická úprava Peter J. Beales. Vydaly "Naše snahy" k stoletému výročí; k vydání přispěla ČSNRA obnosem \$1,500. - K původnímu textu byly přidány dvě kapitoly: "Štefánik's Mission in the United States in 1917", od prof. Victora Mamateye a "Štefánik in America" od Vlasty Vrázové. Kniha je k dostání v Radě, cena \$5.

Čtena zpráva ses. Olgy Kovářové o problémech uprchlíků.

Br. Desenský zve na oslavu "28. října" v sobotu 25. října, pořádá odbočka "Dr. Milada Horáková" s pomocí chicagské oblasti. Bude vděčně vzpomenu dr. Milady Horákové.

Ze zprávy ses. Kovářové

Za poslední čtyři měsíce jsem měla celkem 22. sociálních případů. Vyzvedla jsem jednu rodinu na letišti, o tři rodiny jsem se postarala, zařídila o dopravu z letiště. Dále, jsem měla několik rodin, které přijely ke známým, ale měly potíže s hledáním bytu a zaměstnání. Všem jsem se postarala o zaměstnání a podle možnosti i o byt a nábytek, v čemž mně byl nápomocný br. Jančík. - Našla jsem zaměstnání čtyřem, kteří přijeli prostřednictvím Charity. - Vypomohla jsem polsko-české rodině s dítětem s \$20 na jídlo a transportaci, všichni přijeli vyčerpaní po cestě a bez peněz. Spojila jsem se s polskou organizací, která se o ně dále postarala.

Jsem ve spojení se ses. Faltusovou a předala jsem jí dva případy, jedná se o sloučení rodin.

Čs. ženská národní rada v exilu darovala \$150. mladé slovenské dívce, která nedávno přijela se svým otcem. Peněz bude použito na GET kurs, aby mohla dokončit High School. Pracuje jako "busboy" ve dne, aby se mohla uživit.

Měla jsem mnoho telefonických a písemných dotazů týkajících se emigrace.

Dále, ses. Kovářová podává návrh, aby Rada uveřejnila zprávu v tisku o emigrantech a hledala podporu veřejnosti. Dle zpráv American Fund for Czechoslovak Refugees (Dr. Ján Papánek) stále roste počet uprchlíků v uprchlických táborech v Rakousku, Německu a Itálii, pro které se hledá asyl a někteří přijedou k nám.

Zprávy oblastí a odboček

Východní oblast ČSNRA v New Yorku

Oblastní výbor byl reorganizován v září minulého roku a od té doby koná pravidelné schůze každý první pátek v měsíci v místnostech Sokolovny na 71. vých. ul. Schüzím předsedá br. Jaroslav V. Zich, který byl v listopadu m.r. zvolen prvním místopředsedou na místo zesnulého vzácného krajanského pracovníka Rev. Šefla. Pořad jednání je vždy bohatý, ale hlavním bodem zůstává úsilí o oživení krajanského života v New Yorku a okolí a to jak odboček ČSNRA (Manhattan a Long Island), tak i spolků a organizací. V tom ohledu bylo dosaženo některých úspěchů, ale hodně práce zůstává ještě vykonat.

Odbočka ČSNRA Manhattan nevyvíjela několik let žádnou činnost. Oblastní výbor pověřil koncem minulého roku br. Zicha obnovením odbočky a nábořem nových členů. Odbočka měla kolem 70ti členů, z nich však podstatná část odpadla (úmrtí, přestěhování atd.). Asi 20 členů projevilo zájem o obnovení odbočky a zaplatili příspěvky. Asi tučet dalších starých členů se zatím nevyjádřili. Je prováděn nábor nového členstva, který se zdá být úspěšný. Hlavním problémem je nedostatek aktivních pracovníků. Očekáváme, že odbočka bude mít při nejmenším stejný počet členů jako v minulosti.

Vedle problémů rázu organizačního věnuje Oblastní výbor značnou pozornost specifickým otázkám krajanského života a přípravě různých podniků. Hodně úsilí bylo věnováno použití sokolského letního tábora v East Haddan pro děti českých a slovenských škol. Bylo jednáno s T. J. Sokol New York, majitelkou tábora, a dosaženo dohody o přípravě plánu na modernizaci. Česká svobodomyšlná škola v New Yorku a některé jiné organizace jsou ochotny finančně pomoci, ale hlavní dotace bude musit být opatřena Oblastním výborem od města a státu New York.

V poslední době se Oblastní výbor na několika schůzích zabýval velmi podrobně otázkou plánovaného prodeje majetku České Dobročinné a Vzdělávací Společnosti (t.j., Národní budova na 73. a 74. vých. ulici). O průběhu jednání referovali zástupci organizací na věci zúčastněných. Oblastní výbor, i když sám není podílníkem, má pochopitelně mimořádný zájem na tom, aby budovy, které představují desetiletí tradice českého a slovenského krajanského života v New Yorku, byly v té či oné formě zachovány pro účely a potřeby krajanské obce.

Z podniků pořádaných přímo Oblastním výborem anebo pod jeho záštitou uved'me alespoň dva. U příležitosti 130. narozenin T. G. Masaryka uspořádal Oblastní výbor dne 9. března odpoledne velmi úspěšnou oslavu. Konala se tentokrát v Národní budově v Astorii, na místo tradiční Sokolovny na Manhattanu, a zúčastnilo se přes 200 osob (v posledních letech byla účast obvykle kolem 50). Hlavní projev měl br. Zich. V umělecké části programu přednášeli s. Snížková a Kubíková-Štátná, bři. R. Horák a Rapoš. Velmi úspěšné bylo vystoupení žactva místních škol. Z nich byl obecně obzvláště vřele

oceněn program početné skupiny žáků školy ve Winfieldu, za vedení učitelky Millerové, kteří vystoupili v národních krojích a předvedli též několik národních tanců.

V pondělí dne 26. května byl uspořádán tradiční Československý den na zahradě Národního domu v Astorii. Počasí letos podniků přálo a tak účast byla velmi dobrá (kolem 600 návštěvníků). Hlavními pořadateli Československého dne byly opět manhattanské školy, Slovenská národní škola a Česká svobodomyšlná škola. Za pořadatele uvítali přítomné s. Viera Honeiserová, předsedkyně školní rady slovenské školy, a br. dr. Jaroslav Profous, předseda školní rady české školy. V bohatém pořadu vystoupilo žactvo obou škol (pod vedením s. Snížkové a Mary Seewald), jakož i školy v Astorii (pod vedením učitele A. Pašky) a okouzliho obecenstvo slovenskými národními tanci, zpěvem i recitacemi. Pěvecký sbor při kostele Panny Marie Karmelské zazpíval několik písní a chorálů. Poté následovalo vystoupení sokolských jednot. Sokolice a Sokolové z jed. Sokol Fuegner Long Island, Sokol New York a D. A. Sokol předvedli cvičení skutečně vysoké kvality na nářadí a prostná skupin. Po programu, který byl obecně odměněn vděčným potleskem, pokračoval Československý den zábavou a tancem, k němuž hrála oblíbená čs. dechová kapela, Pilsner Brass, pod vedením s. Anny Šebíkové.

Oblastní výbor udržuje přátelské styky s řadou etnických skupin, obzvláště pak s Polish American Congress. Br. Zich zastupoval Oblastní výbor 30. března na tryzně na památku 40tého výročí katyňského masakru. Tryzna se konala v přeplněném sále newyorského domu polských veteránů. Hlavním řečníkem byl býv. poslanec Roman G. Pucinski z Chicaga.

Dne 13. května pořádal v New Yorku (Hunter College) State Dept. informační schůzku s představiteli zainteresovaných organizací o stavu příprav na konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, která se má konat v listopadu v Madridu. Konferenci předsedal nedávno jmenovaný zástupce vedoucího americké delegace, velvyslanec Max Kampelman. Oblastní výbor zastupoval jeho jednatel, br. Jan Babinec. Za jiné organizace se konference z pracovníků ČSNRA zúčastnili br. dr. Ján Papánek, pí. B. Papánková a Jaroslav Zich.

Odbočka San Francisco

Odbočka uspořádala dne 12. října zájezd do Guerneville na Russian River s prohlídkou Korbelových vinic a vinných sklepů. Ač ráno pršelo, což je v Kalifornii nevidané, k polednímu byl krásný slunný den. Ranní dešť' snad odradil některé, ale přijelo na sto krajanů.

Průvodce seznámil návštěvníky s výrobou šampaňského vína a několikrát opakoval jméno zakladatele vinic Františka Korbela, českého pionýra v Kalifornii. Upozornil na kulatou věž, kde je dnes destilace, prý je to věrná kopie pražské Daliborky, věznice na Hradčanech. Po prohlídce jsme byli pohoštěni šampaňským. Odtud jsme odjeli do nedalekého státního parku, kde jsou 1500 let staré stromy sekvoje (Sekwoya). Piknik byl pro nás zajímavý i tím, že jsme se seznámili s několika mladými lidmi, včetně s návštěvníky z Mladé Boleslavi.

Debatovalo se víc než dost, hlavně o tom, jak posílit a udržet naši odbočku do budoucna. Když jsme se večer rozházeli, byli jsme všichni spokojeni. Splnilo se přísloví "Svůj k svému".

Jan Turek

**AMERICAN PREDPLATNE
BULLETIN ↗ \$3.00 ROČNE**

Oblastní výbor ČSNRA v Michigan

se opravdu činí. Od červnového sjezdu ČSNRA, na kterém byl oblastním výborem předán dar \$100.00, věnoval michiganský oblast. výbor na činnost ústředí \$300.00 jako finanční dar a zaplatil také \$28.00 na příspěvcích za své členské organizace. Oblastní výbor sdružuje kromě odboček T.G.M. Detroit, T.G.M. Owosso a M. R. Štefáník, organizace: Sokol Detroit, Čs. taneční skupina Owosso, Z.Č.B.J. Flint a Cartpatho-Ruthenians "Užhorod" Detroit.

Schůze Oblastního výboru Michigan byla svolána na neděli 28. září 1980 ve Sterling Heights, Mich. Po zahájení schůze br. předsedou A. Čechem jsme vzpomenuli sestru Štěpánku Čechovou a uctili její památku. Sestra Čechová skonala po těžké nemoci dne 16. září 1980. Na její poslední cestě se s ní rozloučilo mnoho přátel a krajanů. Br. Šrámek promluvil při pohřbu za ČSNRA. Odešla nám neúnavná pracovnice a věrná vlastenka. Její šlechtná duše bude stále s námi v našich vzpomínkách a její práce, kterou zanechala bude nám všem povzbuzením do dalších let.

Resignace tajemníka br. P. Vlčka byla přijata a do příštích voleb byla do funkce tajemnice zvolena ses. Z. Brodská.

Jsmo ve vyjednávání s českým divadlem v Torontě, aby při cestě z Chicaga předvedli i nám divadelní představení. Máme na programu i další kulturní večery, o kterých budeme veřejnost postupně informovat. - Oblastní výbor též plánuje uspořádat v sobotu dne 6. prosince Mikulášskou zábavu v Corunna, Mich. O dalších podrobnostech budeme veřejnost informovat v příštích michiganských "Zprávách". Zveme všechny přátele již dnes na tento večer a těšíme se na shledanou.

Odbočka Masarykovo sdružení v Detroit

konala v pátek 24. října 1980 svoji výroční schůzi v klubovně sokolovny. Průběh schůze byl zdařilý a potěšitelná byla početná účast členů. Předseda odbočky dr. Jan Sklenář vzpomněl významu 28. října. V dalším referoval též o Slavic American konvenci, které se zúčastnil a na které byl zvolen předsedou.

Bylo vzpomenuáno zesnulých milých a pracovitých členek, sestry Štěpánky Čechové a sestry Augusty Heřmanové.

V provedených volbách byli zvoleni: dr. Jan Sklenář předsedou, dr. Karel Kithier místopředsedou, Zdenka Brodská tajemnicí, Josef Poláček pokladníkem. Zástupci do Oblastního výboru ČSNRA v Michigan zvoleni: Carl Pondell a Zdenka Brodská, náhradníci Marie Šamšíňáková.

K podpoře chartistů vybráno \$80.00, které budou zaslány přímo do Švédska.

Odbočka T. G. Masaryk v Los Angeles

Dne 16. srpna 1980 zemřel bývalý předseda naší odbočky a významný sokolský funkcionář bratr Václav Salák. Pohřbu dne 23. srpna se zúčastnili skoro všichni krajané z L.A. Za ČSNRA se s ním rozloučil bratr Smutník.

Dne 11. října 1980 bude v Los Angeles účinkovat Jára Kohout. Jeho vystoupení sponzoruje naše odbočka.

Při příležitosti oslav 28. října bude ve spolupráci s SVU, Sokolem a Pasadenskou Besedou vzpomenuáno 90. narozenin spisovatele Čapka. Na programu v Sokolovně v neděli dne 26. října 1980 promluví Dr. Karel Steinbach z New Yorku, prof. Michael Heim z UCLA a spisovatel Jan Beneš.

Slavnostní vztýčení československé vlajky před radnicí v Los Angeles bude provedeno v úterý dne 28. října 1980 v 1 hod. odpoledne.

V místním Zpravodaji byla zajímavá zpráva z Československa. "Matce spisovatele Jana Beneše nepovolil pražský režim návštěvu vnučky, kterou po deset roků v Praze vychovávala. (Trvalo to celou tu dobu než byl vnučce povolen odjezd do Ameriky za rodiči). Místo návštěvy bylo jí nabídnuto vystěhování na trvalo do Spojených států. Zbankrotělý socialistický systém by tak lacino přišel k jednomu bytu a ještě by ušetřil pár korun pense".

IN MEMORIAM:

Pro nehynoucí památku svého drahého bratra, p. Oldřicha Kohouta, který po desetiletém utrpení v komunistickém žaláři tam zemřel, věnuje odbočce Západní předměstí ČSNRA Jiřina Hackelová, IL

\$20.00

IN MEMORIAM

Odkaz ses. Macounové z Miami

K druhému šeku \$6,215.32, který byl vyplacen Radě z pozůstalosti koncem roku 1980, nutno připočíst první splátku \$2,500. před třemi lety. Celkový dar Radě (viz. Věstník, září) činí \$8,715.32.

DARY NA ČINNOST ČSNRA:

James V. Čada, IA. \$5.00
Oblastní výbor Michigan \$300.00

Fondu pro čs. disidenty věnuje Peter Vlčko, člen odbočky Gen. M. R. Štefánika, Mich. \$20.00

Holiday Folk Fair

Tento tradiční vánoční bazár, uvedený v život starostou Richard Daley města Chicaga se letos pořádá opět na Navy Pier v sobotu a neděli, 22. a 23. listopadu. Byl přejmenován na International Festival. Původně byl to bazár etnických skupin. Chicagská oblast ČSNRA mívala prodejnu a stánek v jídelní části. Poslední léta vzal si účast na starost "Klub domov", členská organizace ČSNRA. Bližší údaje budou uveřejněny v Hlasu národa.

The Czechs and Slovaks in America: Bibliography (in English)

by Esther Jerabek, published by CNCA and SVU. Price for Council members \$15. - \$17.50 for non-members. A work of considerable research and necessary for anyone studying or writing about the history of our people.

Panorama

A historical Review of Czechs and Slovaks in the United States of America - 328 pp. with illustrations - Chapters on Immigration - History of Pioneers in New York, Iowa, Michigan, Illinois, Oklahoma, Texas, Minnesota. - Founding of Organizations and Societies - Personal Histories - Published by the CNCA. Price \$7. Order directly by mail.

Prosíme oznamte včas
změnu adresy

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojištění plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojištění poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojištění hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. - Room 4
Cicero, Illinois 60650

FIRST CLASS MAIL

ADDRESS CORRECTION REQUESTED